

PRENUMERATA:

Rocznik 48 Mk., Kr., 96
półrocznik 24 Mk., Kr., 48
kwartalnik 12 Mk., Ko-
ron 24.

MONITOR POLSKI

DIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA.

Cena za wiersz drobny
go pisma (petit) po teł-
ście 1 mk.
Kolumna 6 lamów.
Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja: Miodowa № 20.

Redakcja otwarta od 9—3 p. p.

Redaktor przyjmuje od 1—2 p. p.

Telef. red. 44-05. Telef. admin. 44-50.

DZIAŁ URZĘDOWY.

ROZPORZĄDZENIE

O ponownym zarządzeniu wyborów do Rad Miejskich w miastach Radomsku i Rawie.

Art. 1.

W myśl art. 1-go i 50-go Regulaminu Wyborczego do Rad Miejskich z dn. 17 grudnia 1918 r. zarządzam ponowne wybory do Rad miejskich w m.m.: Radomsku, pow. Radomskowskiego i Rawie, pow. Rawskiego.

Art. 2.

Za dzień zarządzenia wyborów dla miast, wymienionych w poprzednim artykule, uważać należy dzień 3 września r. b.

Art. 3.

Dni świąteczne nie powodują opóźnienia rozpoczęcia ani ukończenia terminów, przewidzianych w Regulaminie Wyborczym do Rad Miejskich. Komitety Wyborcze Główny i Miejsce winny być czynne również w dni świąteczne.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) J. Bek.

Warszawa, dnia 30 sierpnia 1919 r.

U S T A W A

z dnia 25 lipca 1919 roku

w przedmiocie zapewnienia bezpieczeństwa Państwa i utrzymania porządku publicznego w czasie wojny.

Art. 1. Dla zapewnienia bezpieczeństwa Państwa i utrzymania porządku publicznego w czasie wojny może Rada Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych upoważnić go na okres czasu ściśle oznaczony, nie przenoszący 3 miesięcy, do wydawania zarządzeń wyjątkowych, ograniczających prawa obywatelskie. Upoważnienie udzielone być może bądź dla całego obszaru B. zaboru rosyjskiego, bądź dla poszczególnych jego miejscowości.

W razie potrzeby upoważnienie może być przedłużone uchwałą Rady Ministrów każdorazowo na czas, nie przenoszący 3 miesięcy.

Art. 2. Rozporządzenia, wydane przez Ministra Spraw Wewnętrznych na podstawie upoważnienia z art. 1, mogą obejmować:

a) wysiedlanie z granic państwa cudzoziemców, których obecność zagraża bezpieczeństwu Państwa lub porządkowi publicznemu;

b) pozbawienie wolności na przeciąg czasu nie dłuższy, niż 3 miesiące osób, przez swą działalność, czy też przez przygotowanie do takiej działalności szkodzących, lub zagrażających bezpieczeństwu Państwa lub porządkowi publicznemu;

c) konfiskowanie i zawieszanie wydawnictw, i czasopism, zagrażających bezpieczeństwu Państwa lub porządkowi publicznemu;

d) rewizje i poszukiwania w wypadkach, w których wymaga tego wzgląd na bezpieczeństwo Państwa lub porządek publiczny;

e) uzależnienie urzędowania manifestacji ulicznych, pochodów i wszelkich zebrań pod gołym niebem od uprzedniego zezwolenia władz, oraz zebrań w zamkniętych pomieszczeniach od zawiadomienia właściwej władzy policyjnej na 48 godzin przed zebraniem, o celu, miejscu, dniu i godzinie zebrania, na które władza policyjna ma prawo wysłania 2 przedstawicieli celem kontroli przebiegu zebrania. Stowarzyszenia zarejestrowane w składzie swoich członków wolne są od obowiązku zgłaszania zebrań w zamkniętych lokalach. Od ograniczeń powyższych wyłączone jest działanie posłów;

f) wydawanie w postaci bądź nakazów, bądź zarządzeń rozporządzeń, zmierzających do utrwalenia bezpieczeństwa Państwa lub porządku publicznego, a mianowicie do utrzymania nieprzerwanego i prawidłowego ruchu poczt, telegrafów, telefonów, kolei, tramwajów i wszelkich urządzeń, obliczonych na zapewnienie koniecznych potrzeb ludności, wreszcie do zapewnienia normalnej działalności zakładów i urzędów rządowych i samorządowych, a w szczególności wszelkich biur, składów i zakładów wojskowych.

Art. 3. Wykonanie rozporządzeń, wydanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych w myśl art. 2, z wyjątkiem wysiedlania cudzoziemców z granic Państwa, należy do miejscowej władzy administracyjnej.

Art. 4. O udzieleniu upoważnienia w myśl pierwszej części art. 1-go, jak również i przedłużeniu upoważnienia w myśl drugiej części art. 1-go Rada Ministrów ogłasza każdorazowo w „Dzienniku Praw”.

Rozporządzenia, wydane przez Ministra Spraw Wewnętrznych w myśl art. 2-go, ogłoszone będą w „Monitorze Polskim”, w „Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Spraw Wewnętrznych”, oraz na obszarze, dla którego zostały wydane, drogą rozlepiania plakatów lub innymi sposobami przystępnymi dla szerokiego mas ludności. Rozporządzenia te obowiązują od dnia następnego po ich podaniu do powszechnej wiadomości we właściwym mieście powiatowym.

Art. 5. Za wykroczenia przeciwko rozporządzeniom, wydanym w myśl art. 2(e), f) wymierzane będą w drodze administracyjnej kary aresztu na czas do 3-ech miesięcy lub grzywny do 3000 mk., a w części kraju, w której ma obieg waluta w koronach, do 3000 mk. lub 4500 koron.

Art. 6. Na wszelkie zarządzenia i postanowienia władzy administracyjnej, wydane na mocy art. 2(b), c), d), e), f), oraz art. 5 służy interesowanemu osobom lub instytucjom skarga do Ministra Spraw Wewnętrznych w terminie 7-dniowym od daty oznajmienia zaskarżonej decyzji, a w razach, gdy decyzję wykonano bez uprzedniego oznajmienia, od daty wykonania.

Minister Spraw Wewnętrznych może jest przekazać rozstrzygnięcie skarg, w myśl części pierwszej artykułu tego wnoszonych, władzom administracyjnym II instancji, o ile one w międzyczasie zostaną zorganizowane na ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej.

Skargę składa się do władzy, która zaskarżoną decyzję wydała.

Wnieście skargi nie powstrzymuje wykonania decyzji.

W razie nadużycia niniejszej ustawy przez organy administracyjne przysługuje poszkodowanemu prawom pociągająca winnych do odpowiedzialności sądowej, przyczem śledztwo w sprawach, wynikłych z tego rodzaju oskarżeń, winno być zakończone w przeciągu 1 miesiąca.

Art. 7. W §§ 1 i 10 obowiązującej w B. zaborze austriackim ustawy z 5 maja 1869 r. (Nr. 66 Dz. pr. p.), skreśla się słowa: „po uzyskaniu zatwierdzenia przez cesarza”.

Art. 8. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 9. Ustawa uzyskuje moc obowiązującą od dnia ogłoszenia w „Dzienniku Praw”.

Równocześnie przestają obowiązywać:

1) dekret z dnia 2 stycznia 1919 r. o wprowadzeniu stanu wyjątkowego (Dz. pr. Nr. 1 za rok 1919 poz. 79);

2) dekret z dnia 7 lutego 1919 r. o częściowej zmianie dekretu z dnia 2 stycznia 1919 r. o wprowadzeniu stanu wyjątkowego (Dz. pr. Nr. 14 za rok 1919, poz. 159).

Marszałek:

(—) Trampczyński.

W. z. Prezydenta Ministrów

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) S. Wojciechowski.

(Dz. Praw P. P. z dnia 1 sierpnia 1919 r. Nr. 61).

NOMINACJE.

Minister Sprawiedliwości postanowieniem z dnia 18 sierpnia 1919 r. zamianował sędziami zapasowymi dla okręgu Sądu Apelacyjnego we Lwowie aplikantów: Włodzimierza Haszczyca i Józefa Wałigórskiego.

SPROSTOWANIE

Pód rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu w sprawie zniesienia sekwestru na produkty chemiczne mylnie wydrukowano w Nr. 189 „Monitora Polskiego” datę. Powinno być: „dnia 12 sierpnia 1919 r.”, nie zaś: „dnia 22-go lipca 1919 r.”.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Wydział Prasowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych komunikuje, co następuje:

W lipcu r. b. M. S. W. zarządziło unieważnienie wyborów do Rad miejskich w Radomsku i Łukowie. We wszystkich miastach, które dotychczas jeszcze nie przeprowadziły wyborów do Rad miejskich na podstawie nowych ustaw, zostały wybory rozpisane. Jednocześnie zarządzone również dokonanie wyborów do Rady miejskiej w Białymstoku.

Ukończone już zostały prace nad projektem nowej ustawy gminnej dla całego Państwa Polskiego. Projekt „Ustawy o gminie wiejskiej” uzyskał aprobatę Rady Ministrów w dn. 11 lipca. Powyższy projekt przedłożony został Marszałkowi Sejmu Ustawodawczego w dn. 25 lipca wraz z motywami, które składają się z uzasadnienia ogólnego i z objaśnień do poszczególnych paragrafów.

Statystyka działalności sejmików powiatowych od chwili ich ukonstytuowania się do 1-go sierpnia, a więc w okresie 5-io miesięcznym przedstawia się, jak następuje. Wszystkie Sejmiki Powiatowe (w liczbie 75) odbyły już po dwa posiedzenia; większość sejmików obradowała trzykrotnie, kilkanaście — czterokrotnie, kilka — pięciokrotnie. Jeżeli nawet nie brać pod uwagę pierwszego posiedzenia, na którym przeważnie — poza wyborem Wydziału i Komisji, oraz rozpraw przygotowawczych, do pracy merytorycznej nie przystąpiono, stwierdzić należy dużą pracowitość Sejmików.

Ponadto zaznaczyć należy, że tak często spotykany w radach miejskich brak quorum, na posiedzeniach sejmików powiat. należy do zjawisk wyjątkowych (dotychczas wypadek taki zaszedł raz jeden). Wszystkie Sejmiki powołały do życia komisje, których liczba waży się około 4, w wypadkach poszczególnych dochodząc do 7-iu. Sejmiki naogół zastosowały się do wskazówek M. S. W., powołując do życia komisje: drogową, sanitarną, do spraw dobroczynności, rolną i t. p., rozwiązując w wielu wypadkach już wybrane komisje: finansową i gminną, jako kolidujące z kompetencją Wydziału Powiatowego. Oprócz wyżej wymienionych, wszystkie Sejmiki powołały Komisje Apropriacyjne i uchwały regulamin wzorowy M. S. W.

Uchwały Sejmików dotyczyły zaciągnięcia pożyczek w 104 wypadkach, budowy dróg w 139 wypadkach, robot publicznych — 47, zdrowia publicznego — 45, aprowizacji — 35, przedsiębiorstw komunalnych — 20, oświaty — 18, rolnictwa — 16, kultury — 13, dobroczynności — 11 i t. d. Podkreślić należy, że w 78 wypadkach uchwały sejmików dotyczyły spraw niezależnych: do zakresu działania powiatowych, związków komunalnych, w tej liczbie wiele uchwał opodatkowania się na Wojsko Polskie oraz pewna liczba uchwał niezależnych.

Związki samorządne w lipcu w dalszym ciągu prowadziły gospodarkę finansową, operującą się głównie na pożyczkach. W pierwszym rzędzie korzystano z kredytu, udzielonego przez Komitet Miedzyministerjalny Robot Publicznych. W szczególności M. S. W. uchwaliło następujące pożyczki: na budowę i konserwację dróg dla Sejmiku Rawsko-Mazowieckiego M. 300.000, Warszawskiego M. 1.800.000, Mińsko-Mazowieckiego — M. 150.000, Radomskowskiego — M. 100.000, Pockiego — M. 1.600.000, Ewielickiego M. 200.000, Lipnowskiego M. 300.000, Łeczyckiego — M. 500.000, Kutnowskiego M. 200.000, Koneckiego — M. 1.500.000; na roboty budowlane dla magistratu m. st. Warszawy M. 3.000.000, dla magistratu m. Włocławka M. 3.000.000; na obwałowanie rzek: dla magistratu m. Plocka M. 300.000, na roboty brukarskie i regulacyjne dla magistratu m. Czeszotowy — M. 2.250.950, na budowę cegielni i stolarni dla sejmiku Garwolińskiego M. 500.000; na roboty doradne dla Magistratu m. Włocławka M. 500.000; Niezależnie od tych pożyczek uchwaliło V-g emisie pożyczek obligacyjnych m. Łodzi na sumę 20 mil. marek. W dziedzinie gospodarki kredytowej zaznaczyć należy, że powiatowe związki komunalne przystępują obecnie do zaciągania pożyczek w prywatnych instytucjach kredytowych w celu zdobycia kapitału obrotowego na prowadzenie operacji handlowych, w szczególności na prowadzenie han-

